U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobců: **1) Mgr. H. P.**, **2) O. B., 3) Ing. K. K., 4) I. O., 5) J. H., 6) Ing. E. F., 7) B. W., 8) Mgr. A. M., 9) H. S., 10) L. D., 11) R. Z., 12) Ing. M. B., 13) Ing. R. H., 14) P. K., 15) J. Š., 16) L. K.**, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2011, č. j. MMB/0013190/2011, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 21/2011, o návrhu žalobce ad 12) na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce ad 12) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 15. 7. 2011 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 27. 7. 2011 se žalobce ad 12) (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V návrhu předně požadoval, aby Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zrušil usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku a pokračoval se žalobcem ad 12) jako účastníkem na straně žalující. Petitem se pak domáhá, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu 60 dnů pro nařízení jednání ve věci sp. zn. 31 A 21/2011. Navrhovatel uvedl, že krajský soud usnesením ze dne 9. 5. 2011, č. j. 31 A 21/2011 - 47, zastavil pro nezaplacení soudního poplatku řízení o žalobě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soud zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, je-li tento zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu nabývá rozhodnutí vydané ve správním soudnictví právní moci posledním okamžikem dne, kdy bylo doručeno účastníkům. Za zaplacení soudního poplatku před nabytím právní moci usnesení považuje judikatura NSS (rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 – 172) i situaci, kdy tak účastník učiní v den, kdy usnesení nabylo právní moci.

[2] Krajský soud ve vyjádření k návrhu podotkl, že věc vedenou pod sp. zn. 31 A 21/2011 pravomocně skončil a nevede v ní tedy řízení, v němž by mělo docházet k průtahům. Dne 15. 3. 2011 žalobci doručili soudu žalobu, přičemž žádný z nich nezaplatil soudní poplatek, a to ani k následné výzvě krajského soudu doručené žalobcům dne 7. 4. 2011. Dodatečná patnáctidenní lhůta k zaplacení marně uplynula 23. 4. 2011. Usnesením ze dne 9. 5. 2011, č. j. 31 A 21/2011 - 47, jenž nabylo právní moci dne 12. 5. 2011, krajský soud rozhodl o zastavení řízení. Nabytím právní moci tohoto usnesení zanikla žalobcům poplatková povinnost, a proto soud rozhodl o vrácení soudního poplatku, zaplaceného po marném uplynutí náhradní lhůty, žalobci ad 12), neboť se jednalo o zaplacení soudního poplatku tím, kdo k tomu nebyl povinen. Z toho důvodu má krajský soud za to, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který má spočívat v nařízení jednání ve lhůtě 60 dnů, není důvodný.

[3] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobci ad 1) až ad 16) se domáhali žalobou ze dne 14. 3. 2011, doručenou krajskému soudu dne 15. 3. 2011, zrušení usnesení o zastavení přezkumného řízení vydaného žalovaným dne 14. 1. 2011. Usneseními ze dne 28. 3. 2011, č. j. 31 A 21/2011 - 27 až - 32, vyzval krajský soud žalobce, aby do patnácti dnů od doručení tohoto usnesení každý z nich uhradil soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Současně je poučil o následcích nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Všechna usnesení byla doručena zástupkyni žalobců dne 7. 4. 2011. Usnesením ze dne 9. 5. 2011, č. j. 31 A 21/2011 – 47, krajský soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o podané žalobě zastavil, neboť žádný z žalobců soudní poplatek v soudem určené lhůtě neuhradil. Z údajů na doručence vyplývá, že toto usnesení převzala Mgr. Markéta Kellerová (právní zástupkyně všech žalobců) dne 12. 5. 2011. Na dalším listu spisu (č. 48) je založeno podání obsahující kolkové známky v celkové výši 2.000,- Kč, které žalobce ad 12) osobně doručil na podatelnu krajského soudu dne 12. 5. 2011, tedy téhož dne, kdy bylo doručeno usnesení o zastavení řízení. Usnesením ze dne 26. 5. 2011. č. j. 31 A 21/2011 – 50, rozhodl krajský soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč žalobci ad 12) prostřednictvím jeho právní zástupkyně. Dne 20. 7. 2011 pak krajský soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[4] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem. Nejde o občanské soudní řízení, o trestní řízení soudní nebo o soudní řízení správní, ale o řízení sui generis, jehož smysl (účel) spočívá v tom, že příslušný soud nařídí na návrh účastníka (toho, kdo je stranou řízení) soudu, vůči němuž návrh směřuje (procesnímu soudu), aby ve stanovené lhůtě provedl procesní úkon, u něhož dochází v řízení k průtahům, a že tímto způsobem bude zabráněno dalším průtahům, k nimž by mohlo ve vztahu k tomuto procesnímu úkonu za řízení dojít.

[6] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k procesnímu úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 7 věty první

zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[7] Jak judikoval ve vztahu k § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší soud (usnesení ze dne 12. 1. 2005, sp. zn. 21 Cul 3/2004) *„v řízení o návrhu na určení lhůty k procesnímu úkonu podle ustanovení § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, může příslušný soud stanovit lhůtu jen ve vztahu k takovým procesním úkonům, o jejichž provedení soud, vůči němuž návrh směřuje, již rozhodl (a je v prodlení s jejich provedením) nebo jejichž potřeba provedení - i když o nich dosud nebylo rozhodnuto - je podle obsahu spisu a s přihlédnutím k povaze věci nepochybná a které ve věci musí být podle zákona učiněny“*.

[8] Z podaného návrhu lze dovodit, že žalobce ad 12) se domáhá provedení procesních úkonů, jež spadají do druhé skupiny podle citovaného usnesení Nejvyššího soudu, tedy takových, o jejichž provedení krajský soud doposud nerozhodl, ale podle obsahu spisu a s přihlédnutím k povaze věci je jejich provedení podle zákona o soudních poplatcích (§ 9 odst. 7) ve spojení s judikaturou Nejvyššího správního soudu, na níž navrhovatel odkazuje, potřeba k dalšímu postupu ve věci. Konkrétně tedy navrhovatel požaduje, aby krajský soud rozhodl o zrušení svého usnesení o zastavení řízení ze dne 9. 5. 2011 a nařídil ve věci vedené pod sp. zn. 31 A 21/2011 jednání.

[9] Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval, že pokud je po vydání usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku soudní poplatek uhrazen, a to i v den nabytí právní moci tohoto usnesení, je povinností soudu zrušit usnesení o zastavení řízení dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích (rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2007, čj. 5 Afs 112/2006 – 41, publ. pod č. 1218/2007 Sb. NSS). Nejzazším časovým limitem, do něhož lze postupovat uvedeným způsobem, je nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2003, čj. 5 Afs 4/2003 – 29, publ. pod č. 69/2004 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 29. 5. 2008, čj. 5 Afs 147/2007 – 103). Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabývá právní moci dnem, kdy bylo doručeno účastníkům, a to uplynutím posledního okamžiku tohoto dne (rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Afs 1/2007 – 172).

[10] Ačkoli lze tedy navrhovateli přisvědčit, že je s přihlédnutím k obsahu předloženého soudního spisu a k povaze věci nepochybné, že mají být navrhovatelem označené procesní úkony provedeny, musí Nejvyšší správní soud zdůraznit, že může návrhu na určení lhůty k procesnímu úkonu vyhovět jen tehdy, jestliže dospěje k závěru, že ve vztahu k označenému procesnímu úkonu dochází v řízení před soudem s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu k průtahům (§ 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích).

[11] V nyní projednávaném návrhu však jakékoli důvody, jež by mohly vést ke konstatování průtahů v řízení, chybí. Navrhovatel uvádí toliko, že *„soud má tedy nyní povinnost ve vztahu k žalobci k) podle ust. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro*

nezaplacení poplatku zrušit a pokračovat v původním řízení, a to s žalobcem jako účastníkem na straně žalující". Jak vyplývá ze shora provedené rekapitulace řízení před krajským soudem, ten učinil poslední úkon ve věci v závěru měsíce května roku 2011. Ačkoli tedy doposud nerozhodl o provedení procesních úkonů, jež by měly vzhledem k obsahu předloženého spisu následovat, doba, po kterou je v dané věci krajský soud nečinný (přibližně dva měsíce od posledního úkonu věci) nepředstavuje v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení NSS ze dne 8. 9. 2004, č. j. Aprk 1/2004 – 58) průtahy v řízení.

[12] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud nedospěl k závěru, že by v dané věci docházelo ze strany krajského soudu k průtahům, či nečinnosti, návrh žalobce ad 12) podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 tohoto zákona, dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, žalobce ad 12) nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož je podle §174a odst. 5 zákona o soudech a soudcích účastníkem řízení o návrhu na určení lhůty pouze navrhovatel, nerozhodoval Nejvyšší správní soud o nákladech řízení ve vztahu k ostatním účastníkům řízení před krajským soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu